

वहति पु० वह-चति । वायो उषा० । शग्वि शचिवे च मेदि० । [शग्वने च ।

वहन न० वह-भवे लुट् । शुरभेदे त्रिका० प्रापणे ।

वहत्त पु० वह-भ । वायो सि० कौ० शवाले उषा० ।

वहल पु० वह-लभत् । शपोते हारा० शदे त्रि० शेम० ।

वहलगन्ध न० वहलो दहो गन्धो यस्य । शम्बरचन्दने राजनि० ।

वहलचक्षुर् पु० वहलानि चक्षुषो व पुष्पाण्यस्य । मेघशङ्कुरां (गाङ्गराशङ्का) रत्नमा० । [राजनि० ।

वहलत्वच पु० वहला ददा त्वचा यस्य । श्वेतलोभे

वहला स्त्री वहलानि पुष्पादीनि मन्थस्य अर्थ आद्याच् ।

श्वेतपुष्पावां राजनि० । श्वल्लेखायां भावप्र० ।

वहित न० वह-इत् । शपोते लज्जयाने त्रिका० । स्नायें क । अल्लेखायें ।

वहिरङ्ग न० वहिः प्रकृतेर्वाद्यमङ्गं यस्य । व्यकरयोक्ते प्रत्यवादिनिमित्तके प्रकृत्यवयवादिकाभ्ये । “असिद्धं वहिरङ्गमन्तरङ्गे” व्या० परिभाषा ।

वहिरिन्द्रिय न० वहिर्देहादुक्तस्य पदार्थस्य पाहक-मिन्द्रियम् । शब्दादिवाह्यविषयवाहकेषु श्रोत्रादिषु ।

वहिर्दार न० वहिःस्य दारम् । तोरणे अमरः ।

वहिर्मुख त्रि० वहिः बाह्यविषये मुखं प्रपञ्चता यस्य ।

बाह्यविषयावल्लमनस्के विषयासक्ते शक्ते रविच्छेदे च ।

वहिस् अर्थः वह-इत् । बाह्ये अमरः ।

वहैडका पु० वह-यच् वहः एडक इव इहत् काण्डो यस्य ।

विभीतकण्डे (वहेडा) राजनि० ।

वङ्गि पु० वह-नि । अग्नौ रचितकण्डे अमरः शमला-तके शनिम्बुके राजनि० । तन्मोक्ते शरकारे च ।

“वगां वङ्गिसंस्थम्” इति श्यामाशोलम् ।

वङ्गिभेदादिकं यथा

“जृम्भको दीपकश्चैव विभ्रमभ्रमशोभनाः । आव-

स्य्याहवनीयो दक्षिणाग्निस्तथैव च । अन्नाहार्यो मार्कपत्य इत्येते दश वङ्गयः” । अन्वैरन्वचोक्तानि यथा

“भालको रङ्गकश्चैव क्लेदकः शुद्धकस्तथा । चारको

मन्थकश्चैव द्रावकाख्यश्च सप्तमः । व्यापकः पावकश्चैव

श्लेष्मको द्यमः षष्ठः” । शरीरस्थवङ्गः नामानि

यथा “वङ्गयो दोषद्वयेषु संकीना दश देहिनः” । दोष-

दुष्टाश्च यथा “वातपित्तकफा दोषाः दुष्टाः सुः सप्त-

भूतकः सप्तमः ति० । “सुखान्नयो यथा “मार्कपत्यो

दक्षिणाग्निस्तथैवाहवनीयकः । एतेऽन्नयस्यो हृच्छा-

शेषाचोपसदस्यः” वङ्गिपु० । तत्र निबद्धकर्माणि

यथा “नाशुद्धोऽग्निं परिचरेत् न देवान् कीर्त्तयेद्भोन् ।

न चाग्निं लङ्घयेद्दीमान् नोपदध्यादधः कश्चित् । न चेजं

पादतः कुर्यात् सुखेन न धमेद्बुधः । अग्नौ न निःशि-

मेदग्निं नाङ्गिः प्रथमयेत्तथा । न वङ्गिं सुखनिश्चा-

ज्वालेद्वागुचिर्बुधः । स्वमग्निं नैव हृत्तेन सृशेन्नापु

चिरं वसेत् । नापिमेदोपधमेत् न हृष्येण च

वापिना । सुखेनानिं ससृज्जीतं सुखादग्निरजायत”

कूर्मपु० १५ अ० । अग्निवैज्ञान्यं तस्य शान्तिश्च यथा

“अग्निर्दीयते यत्र रात्रे यत्र निरिभ्यनः । न दीयते

चेन्ननवान् च रात्रः पीयते नृपैः । प्रज्वलेदपु

मार्कं वा तथाहंश्चापि किञ्चन । प्रासाद तोरणद्वारं

नृपयेद्भ्यः सुराज्यम् । एतानि यत्र दद्यान्ते तत्र राज-

भवं भवेत् । विद्युता वा प्रदद्यान्ते तत्रापि नृपते-

र्नयम् । वृम्वानग्निजो यत्र तत्र विद्यान्महद्भवम् ।

विनाग्निं विस्मृत्तङ्गाय दृश्यन्ते यत्र कुलचित् ।

तिराक्षोपोषितश्चात्र पुरोधः सुसमाहितः । समिद्धिः

धीरदृष्ट्या सर्वपेक्ष हतेन च । दद्यात् सुवर्णञ्च तथा

दिजेभ्यो गात्रैव वस्त्राणि तथा भुषणम् । एवं कृते पाप-

सुपेति नाशं यदग्निवैज्ञान्यमर्थं दिजेन्द्र” । वङ्गिपु० १५ अ० ।

इतद्देवताके कतिचान्नाले ज्योतिषम् ।

वङ्गिकरी स्त्री वङ्गिं देहस्यवङ्गिं करोति उद्दीपयति क-ट

लीप् । श्वातकीटके (धारफुल) शब्द० । श्वङ्गुद्दीपके

ति० । [दाहागुहणि राजनि० ।

वङ्गिकाष्ठ न० वङ्गेर्दाहादाहायातृकञ्च काष्ठम् शा० त० ।

वङ्गिगन्ध पु० वङ्गो दाहकात्वे गन्धो यस्य । वज्रधूपे शब्द०

वङ्गिगर्म पु० वङ्गिगर्भे यस्य । श्वये श्वमीटके स्त्री शब्द०

वङ्गिज्वाला स्त्री वङ्गेज्वालेन पीडाकारकत्वात् । श्वातकी-

टके राजनि० इत० । श्वङ्गिशिखायाम् ।

वङ्गिदीपक पु० वङ्गिं देहस्यवङ्गिं सेवनाद्दीपयति दीप-

णिच्-एव लृ वङ्गिरिव दीपयति दीप-एव लृ वा । श्वङ्गुग्ने

शब्द० । श्वङ्गुद्दीपके ति० । श्वङ्गुज्जोदायाम् स्त्री

राजनि० । [लीप् । जटामांशाम् रत्नमा० ।

वङ्गिनी स्त्री वङ्गिं तत्कालिं नयति नो-ड गौरा० ।

वङ्गिपुष्पी स्त्री वङ्गिरिव तापकं पुष्पं यस्याः लीप् । श्वातकी-

टके राजनि० ।

वङ्गिभीम्य न० इत० । इति शब्द० ।